

DOI 10.31718/2077-1096.24.1.200

УДК 378.147-053.875+614.25

Федорченко В. І.¹, Івахнюк Т. В.², Ананьєва М. М.¹, Боброва Н. О.¹, Ганчо О. В.¹

ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ, ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ПРАКТИКУЮЧОГО ЛІКАРЯ

Полтавський державний медичний університет, м. Полтава, Україна¹

Сумський державний університет², м. Суми, Україна

Мета дослідження – аналіз актуальності компетентності «емоційний інтелект» як однієї із ключових, передбачених до формування та розвитку у здобувачів вищої медичної освіти у процесі вивчення окремих предметів. Основна частина. Емоційний інтелект визначається як здатність розпізнавати власні емоції та емоції інших людей і керувати ними. Аналітичні дослідження відносної важливості різних показників діяльності людини показують, що емоційний інтелект є третьою найважливішою властивістю особистості після інтелекту та сумлінності. Опанування сучасними знаннями щодо емоційного інтелекту є актуальною потребою кожного, чия діяльність передбачає взаємодію між людьми, тим більше це стосується тих професій, представники яких здійснюють вплив на інших осіб (як, наприклад, викладачі впливають на поведінку учнів чи здобувачів вищої освіти). У першу чергу, важливим є вплив викладача на емоційний стан здобувачів вищої освіти. Вагомим є меседж про надзвичайну важливість професії лікаря, яку вони здобувають. Спрямування емоцій студента в позитивному напрямку є важливим для покращення їх мотивації до навчання та продуктивності. Позитивні емоції, передані посмішкою, мовою рухів, тембром голосу, здатні направити навчальний процес в конструктивне русло. Зрештою, як відомо, гарний лікар – це той, від одного спілкування з яким пацієнту вже стає краще. Такі чудодійні лікарі, безумовно, є особистостями, обдарованими емоційним інтелектом, або такими, що свідомо розвинули його як рису характеру. Саме формуванню таких особистостей присвячується напрямок навчальної діяльності щодо формування та розвитку емоційного інтелекту майбутнього спеціаліста. Отже, сучасний викладач вищої школи потребує сприйняття і глибокого усвідомлення поняття «емоційний інтелект», має бути готовим до взаємодії зі здобувачем освіти на емоційному рівні.

Ключові слова: Емоційний інтелект, компетентності, комунікативні навички, емоційний клімат, медична освіта.

Дані про фінансування розробки певними установами, фондами: Робота не має зовнішніх джерел фінансування.

Вступ

Термін «емоційний інтелект» є продуктом розвитку психології і був вперше запроваджений у 1995 році американським психологом, визаним експертом в області емоційного інтелекту Деніелем Гоулманом у його книзі «Емоційний інтелект» [1]. Емоційний інтелект визначається ним як здатність розпізнавати власні емоції та емоції інших людей і керувати ними. Мається на увазі здатність усвідомлювати власні емоції, контролювати, регулювати їх та застосовувати для виконання різноманітних завдань, зокрема вирішення проблем. Вплив на емоції інших людей може полягати, наприклад, у підбадьорюванні, або заспокоюванні. Таким чином, вже із визначення даного поняття видно, що усвідомлена енергія духу закономірно здатна давати конкретні матеріалізовані результати усвідомлених власних дій та тих осіб, на емоції яких здійснюється вплив. Аналітичні дослідження відносної важливості різних показників діяльності людини показує, що емоційний інтелект є третьою найважливішою властивістю особистості після інтелекту та сумлінності [2]. Ось чому всебічне вивчення проблематики емоційного інтелекту сьогодні залишається у сфері актуальних інтересів сучасної психології.

Метою даного дослідження є аналіз ролі емоційного інтелекту у діяльності викладача вищої школи, здобувача вищої освіти та практикуючого лікаря.

Обговорення результатів дослідження

Опанування сучасними знаннями щодо емоційного інтелекту є актуальною потребою кожного, чия діяльність передбачає взаємодію між людьми, у тому числі це стосується тих професій, представники яких здійснюють вплив на інших осіб (як, наприклад, викладачі впливають на поведінку учнів чи здобувачів вищої освіти). Опанування цими знаннями для викладача вищої школи означає можливість успішної продуктивної взаємодії як зі здобувачами вищої освіти, так і з колегами. Усвідомлення важливості взаємодії з іншими людьми на рівні емоцій відкриває можливість застосування надзвичайно потужних інструментів впливу, здатних значно підвищити результативність спільної праці, спільних прагнень. У випадку вищої школи це означає результативність процесу навчання, поглиблення сприйняття матеріалу замість простого заучування фактів, підвищення рівня задоволення здобувачів вищої освіти від самого процесу навчання. До того ж, застосування інструментів емоційного інтелекту сприяє встановленню довірчих стосунків викладача зі здобувачами вищої освіти. Зрештою, якщо здобувач вищої освіти навчається в умовах, коли викладач є особою, обізнаною у питаннях емоційного інтелекту, то майбутній спеціаліст може сприймати стиль поведінки викладача, як той позитивний приклад, який є прийнятним для наслідування. Тобто, впровадження традиції обізнаності покоління

спеціалістів і суспільства в цілому у питаннях емоційного інтелекту здатне призвести до формування більш успішної спільноти із вищим рівнем якості суспільних стосунків. Безумовно, кожна медаль має дві сторони і усі переваги сформованого емоційного інтелекту можливі за умови, якщо індивідуум, який використовує свої знання, вміння та навички з питань емоційного інтелекту, базуючись на певних конструктивних моральних принципах. Активне ознайомлення викладацької спільноти з даним поняттям значною мірою було ініційовано впровадженням у освітній процес концепції «компетентностей». Рада з акредитації післядипломної медичної освіти (ACGME) впровадила концепцію компетентностей в освіту [3,4]. Серед позицій, зазначених у компетентнісному підході, була затверджена і компетентність: «емоційний інтелект». Гостру потребу у вдосконаленні емоційного інтелекту викладачі вищої школи відчували в умовах пандемії COVID-19 та тимчасовому переході медичних ВНЗ на змішану та онлайн форму навчання, коли збереження продуктивного взаємозв'язку між викладачем та здобувачем освіти стало ще більш актуальним і потребувало більших зусиль для досягнення бажаних результатів компетентності [5,6].

Для більш глибокого усвідомлення змісту поняття «емоційний інтелект», як терміну, який виник у англійському середовищі, україномовній людині може бути корисним звернути увагу не лише на прямий переклад словосполучення: «emotional intelligence», але і на варіанти перекладу слова «intelligence». Серед його значень ми знайдемо: інтелект; інформація, відомості; кмітливість, тям, та, навіть, розвідка. Україномовний читач, ймовірно, сприймає слово: «інтелект» як характеристику розумових здібностей людини, перш за все даних від природи, хоча не може бути запереченим факт можливого розвитку інтелекту людини шляхом, перш за все, набуття життєвого досвіду та отримання освіти. Але у кінцевому підсумку зміст цього слова сприймається як факт, характеристика певної частини розумових здібностей людини на даний момент. Тобто, це слово, скоріше, описове, пасивне, оціночне, яке не має під собою на увазі певну дію, активність у даний окремо взятий момент часу. Наступні варіанти значення даного слова: інформація, відомості є більш уточнюючими, вони мають на увазі необхідність володіння певною спеціальною інформацією, спеціальними відомостями, ймовірно, з метою їх практичного застосування. Тобто, ці варіанти перекладу містять у собі посил до певного спеціального знання, яке може бути застосовуване із набуттям спеціальних вмінь та навичок. Іншими словами, ці варіанти перекладу містять у собі значення, що більше стосується конкретної активної дії у даний момент часу, на відміну від пасивної констатації характеристики стану, як це має місце на увазі у терміні: «інтелект». Ще більшою мірою

заряд проактивності присутній у значеннях: «кмітливість, тям». Вершина цього заряду є у перекладі: розвідка. Немає найменшого сумніву, що служби розвідки будь-якої країни прагнуть будувати свою успішну роботу на основі непересічного інтелекту співробітників, які мають застосувати усю притаманну їм кмітливість для здобуття потрібної інформації. Або: у розвідці повинні працювати високоінтелектуальні особистості з проактивною поведінкою, направленою на ефективне використання своїх здібностей з метою здобуття інформації. Як бачимо, «intelligence» це термін, який, як у сенсі значення даного слова: «інтелект», так і у сенсі «розвідка» - це терміни, які стосуються характеристики фіксованих на даний час розумових здібностей особистості та дій такої особистості, направлених на здобуття нею певної актуальної інформації. При цьому мова не йде про урахування специфіки характеру, рівня розумових здібностей, та інших поведінкових характеристик тих суб'єктів, з якими даній діючій особистості доведеться взаємодіяти.

Термін «емоційний інтелект» може зустрічати певне несприйняття у частини українського суспільства, особливо у старшого покоління викладачів, які формувались як особистості в умовах радянської дійсності. Оглядаючись на ідеали у формуванні спільноти «радянських людей», можна відзначити, що розуміння ролі емоцій у житті людини не входило до переліку важливого, такого, що слід формувати та розвивати. Більше того, класична уява найбільш виразно була сформульована у сталінські часи, коли роль людини у суспільстві визначалась рівною ролі «гвинтика», який повинен безмовно виконувати свою професійну функцію у відповідності до зазначених правил. Людина позбавлялась своєї емоційної сутності, як прояву духу. Значним ударом по духовності людини була також заборона церкви диктаторським режимом. Однак, розпад радянського союзу відкрив перед Україною нові горизонти. Почався процес зближення України з європейським культурним простором. Впровадження Болонського процесу та компетентнісного підходу у навчальний процес у закладах вищої освіти України стало суттєвим етапом зближення української системи освіти із освітнім середовищем Європи. Сьогодні характеризується інформатизацією суспільного життя. Доступність різного роду інформації з інтернет-ресурсів створило можливість для подальшого процесу об'єднання різних сторін життєдіяльності соціуму в Україні з європейським простором. Саме на цьому фоні відбувається процес опанування навчальним середовищем принципами, пов'язаними з поняттям про емоційний інтелект.

Природньо, що наукові знання, здобуті людством, можуть бути використані не лише з метою творення. Якщо існують сили, націлені на маніпулювання свідомістю людини, або груп людей для досягнення своїх суто егоїстичних цілей, во-

ни можуть використовувати прийоми впливу на емоції людей, вводючи їх в оману. У такій ситуації обізнаність у питаннях емоційного інтелекту є важливою для підтримання стійкості до спроб маніпулятивного впливу. Отже, сформований емоційний інтелект людини не тільки є необхідною складовою для творення у будь-якій сфері буття, але і своєрідним духовним захистом, імунітетом від зовнішніх спроб маніпулятивних впливів. Ось чому надзвичайно, якщо не критично, визначально важливим є питання впровадження знань про емоційний інтелект у систему знань, вмінь та навичок молодого покоління. Певною мірою ці знання можуть бути важливими для виживання у несприятливих умовах війни. Ще більшою мірою це важливо для лікарів різних профілів, які мають зцілювати те тільки тіло, але й душу свого пацієнта і при цьому вберегти себе від професійного вигорання. Ті прошарки суспільства, в яких не сформовані емоційні (моральні, духовні) основи ставлення до буття, опинились сьогодні у непростих «емоційних обставинах». Цьому сприяють декілька факторів. З одного боку, на кожну людину сьогодні обрушується шквал інформації з безмірної множини інтернет-ресурсів. Якщо говорити про професійні медіаресурси, слід врахувати, що інформаційна складова кожного матеріалу далеко не є основною складовою. Спосіб подачі матеріалу, якому легко довіряти, враховує усі здобутки сучасної психології. Щоб завойовувати серце слухача (глядача), важливо все – інтонація, тембр голосу, жести, посмішка, довірчий тон і таке інше. Дуже добре, якщо доповідач має щирі наміри і несе правду, корисну для суспільства в цілому і для окремої особистості зокрема. Але якщо цілі джерела інформації нещирі, або, навіть, злочинні, така «майстерність» подачі матеріалу призводить до надзвичайно негативних наслідків. Яскравим прикладом є зазомбованість більшості населення багатомільйонної росії. Повіривши маячні купки людей, яка переслідує свої егоїстичні цілі, далекі від того, про що вони віщають людям, народні маси сприйняли ідею прийнятності знищення цілих народів. І навіть страшна ціна величиною у власне життя вже не є аргументом для того, щоб не йти цим згубним шляхом. На жаль, психологічна наука використовується групами людей і, навіть, деякими державами для ведення гібридних війн по усьому світу. Майстерне маніпулювання емоціями народних мас, подання неправдивої інформації, як істинної, використовується для формування суспільної думки, яка часто не базується на об'єктивній істині. Тобто, найширші народні маси нібито залучаються до активного народовладдя. Але насправді вони ризикують ставати зброєю у непорядних руках. На тлі інформатизації суспільного життя сьогодні, по суті, у наші дні відбувається запекла боротьба не тільки за розум, але і за емоції, за почуття народних мас. Ставки цієї боротьби є надзвичайно високими. На думку бага-

тьох провідних експертів, сьогоднішній світ стоїть на порозі загрози ядерної війни. А це матиме надзвичайно негативні наслідки для багатьох, якщо не для усіх і кожного у цьому світі – до втрати комфортних умов життя, здоров'я і, навіть, життя. Практично, це створює загрозу існуванню усього людства.

У системі вищої медичної освіти важливою метою стає формування знань та вмінь, які можуть бути застосовані у конкретній клінічній ситуації та мають удосконалюватися впродовж всього життя [7]. Це важливо для надання якісного медичного обслуговування, здатності працювати у команді. Гостра потреба у вдосконаленні емоційного інтелекту виникла в умовах пандемії COVID-19 з тимчасовим переходом медичних ВНЗ на змішану та онлайн форму навчання [8]. Тоді збереження продуктивного взаємозв'язку між викладачем та здобувачем освіти потребувало більших зусиль для досягнення бажаних результатів компетентності [9]. Ще більшої ваги знання, вміння та навички емоційного інтелекту мають на тлі широкомасштабного вторгнення росії в Україну. Ця компетентність дозволяє викладачеві закладу вищої освіти підвищити ефективність, керуючи собою та застосовуючи гнучкі інструменти викладання та навчання. У той же час, майбутній лікар навчається мотивації та готовності віддатися досягненню мети у своїй професійній діяльності, використовуючи приклади поведінки, які демонструють їх викладачі [10]. Під час обговорення теми заняття, або лекції викладач має управляти емоційним кліматом та допомагати здобувачам освіти усвідомити свої здібності, могли впоратися з професійними та життєвими викликами.

З точки зору концепції емоційного інтелекту, у діяльності викладача важливим є баланс між власним лідерством та розумінням відданості своїй професії. Здобувач вищої медичної освіти має сприйматись викладачем як особистість та людина. Викладач повинен підтримувати його зусилля, мотиви, визнати сильні та слабкі сторони [8]. Абсолютно неприпустимими є ігнорування, приниження, образи. Важливими є розуміння необхідності турботи про здобувача вищої освіти, здатність контролювати власну психо-емоційну стабільність, вміння встановлювати межі, бути впевненим у собі, вміти реально оцінювати свої можливості в спілкуванні та вирішенні конфліктних. Якщо викладач користується повагою здобувачів вищої освіти та водночас має довірливі стосунки зі своїми студентами, це допоможе у сприйнятті здобувачами освіти навчальної інформації будь-якої складності.

У перші дні війни, враховуючи дуже високий рівень стресу та залучення здобувачів освіти для допомоги в госпіталях і волонтерської діяльності, зосередженість на навчальному процесі могла бути очікувано низькою [9]. У такий період викладач мав зробити вагомий внесок у формування самосвідомості молодої людини. Високий

рівень емоційного інтелекту міг дозволити викладачеві відігравати важливу роль наставника та лідера [7]. У першу чергу, важливим є вплив викладача на емоційний стан здобувачів вищої освіти. Вагомим є меседж про надзвичайну важливість професії лікаря, яку вони здобувають. Викладач повинен намагатись доводити до здобувачів вищої освіти меседж, що для студента 1-2 курсу найважливішою допомогою країні та суспільству у воєнний час є якісне навчання, як основа формування спеціаліста високого рівня. Спрямування емоцій студента в позитивному напрямку є важливим для покращення їх мотивації та продуктивності. На кожному занятті варто цікавитись станом та почуттями кожного студента, проявляти співпереживання, не боятись бути людьми. Позитивні емоції, передані посмішкою, мовою рухів, тембром голосу, здатні виправити ситуацію та направити навчальний процес в конструктивне русло. До того ж, викладач повинен стежити за своїм емоційним станом, щоб не допускати штучних емоцій. Відсутність щирості помічається дуже гостро. Якщо викладач втрачає довіру знижується і продуктивність навчального процесу. Зрештою, як відомо, гарний лікар – це той, від одного спілкування з яким пацієнту вже стає краще. Такі чудодійні лікарі, безумовно, є особистостями, обдарованими емоційним інтелектом, або такими, що свідомо розвинули його як рису характеру. Саме формуванню таких особистостей присвячується напрямок навчальної діяльності щодо формування та розвитку емоційного інтелекту майбутнього спеціаліста.

Отже, сучасний викладач вищої школи потребує сприйняття і глибокого усвідомлення поняття «емоційний інтелект», бо, свідомо, чи не свідомо, кожен сьогодні є бійцем на цій арені всесвітнього масштабу. І задача викладача сьогодні полягає далеко не тільки у інформаційному забезпеченні здобувачів вищої освіти, допомозі у оволодінні практичними навичками та контролі знань студентів. Сучасний викладач має бути готовим до взаємодії зі здобувачем освіти на емоційному рівні.

Висновки

1. Обізнаність суспільства в цілому щодо сучасного рівня наукової думки з питань емоційного інтелекту здатна здійснювати суттєвий вплив

на життя суспільства – від окремого колективу до рівня міждержавних стосунків.

2. Викладач вищої школи повинен опанувати знання про емоційний інтелект для здійснення викладацької діяльності незалежно від предмету, який він викладає.

3. Здобувачі вищої медичної освіти мають здобувати знання, вміння та навички у питаннях емоційного інтелекту для успішного здійснення своїх професійних обов'язків у майбутньому.

Особистий внесок авторів

Федорченко В. І. – написання статті; Івахнюк Т. В. – збір та аналіз даних; Ананьєва М. М. – концепція роботи та дизайн; Боброва Н.О. – редагування рукопису; Ганчо О.В. – збір та аналіз даних;

Конфлікт інтересів

Відсутній.

References

- Sataloff RT. Emotional Intelligence and Physician Wellness. *Ear, Nose & Throat J.* 2020;99(3):157-8. doi:10.1177/0145561319827721
- MacCann C, Jiang Y, Brown LER, Double KS, Bucich M, Minbashian A. Emotional intelligence predicts academic performance: A meta-analysis. *Psychol Bull.* 2020;146(2):150-86. doi: 10.1037/bul0000219.
- Prihatiningsih P, Savitri T, Nurokhmanti H, Baujea G. What changes in implementing competency-based medical education in Indonesia: a qualitative study. *JPKI.* 2021;10(1):12-26. doi: 10.22146/jpki.64125
- Schimbeno V, Bosle C, Stegmeier-Petroianu A, Etmnan N, Hoffmann K. Competence-based teaching and learning in the outpatient clinic: development of a clinical elective in ambulatory medicine. *GMS J Med Educ.* 2019 Aug 15;36(4):Doc36. doi: 10.3205/zma001244.
- Fedorchenko V, Polanska V, Zachepylo S, Bobrova N, Loban G. Analysis of microbiology online teaching in quarantine conditions. *Eastern Ukr Med J.* 2021;9(1):107-14. doi: 10.21272/eumj.2021;9(1):107-114
- Rothoff T, Kadmon M, Harendza S. It does not have to be either or! Assessing competence in medicine should be a continuum between an analytic and a holistic approach. *Adv Health Sci Educ Theory Pract.* 2021 Dec;26(5):1659-73. doi: 10.1007/s10459-021-10043-0.
- Goleman D. *Emotionale Intelligenz.* München: DTV; 2008. 20 p.
- Loban H, Zachepylo S, Kovalenko N, Hanchko O, Komyschan I. Formuvannya zdorovoho sposobu zhyttia studentiv yak zaporuka suspilnoho ta ekonomichnoho rozvytku derzhavy [A healthy lifestyle students as pledge of social and economic development of the state]. *Aktualni problemy suchasnoi med: Visn ukr med stomat akad.* 2015;2(50):30-2. (Ukrainian).
- Gancho O, Fedorchenko V, Tkachenko O, Bublil T, Moshel T. Peculiarities of Poltava State Medical University students stress resistance. *East Ukr Med J.* 2022;10(2):165-72. doi: 10.21272/eumj.2022;10(2):165-172.
- Houlman D, Boiatsis R, Makki E. Emotiinyi intelekt lidera [Leader's emotional intelligence]. Kyiv; 2020. 288 p. (Ukrainian).

Summary

EMOTIONAL INTELLIGENCE IN THE PRACTICE OF UNIVERSITY INSTRUCTORS, MEDICAL STUDENTS, AND MEDICAL DOCTORS

Fedorchenko V.I.¹, Ivakhniuk T.V.², Ananieva M.N.¹, Bobrova N.O.¹, Gancho O.V.¹.

Keywords: Emotional intelligence, competencies, communication skills, emotional climate, medical education.

The aim of this study is to analyze the significance of such competence as "emotional intelligence" in training medical students at higher (master) medical education level, particularly thought the delivery certain disciplines. Emotional intelligence refers to the ability to recognize and manage one's own and others' emotions. Analytical studies have shown that emotional intelligence ranks as the third most important personality trait, following intelligence and conscientiousness, in determining human activity. Acquiring modern knowledge about emotional intelligence is crucial for individuals engaged in activities involving interpersonal interaction, especially for professions where individuals influence others, such as teachers-

students behavior in higher education settings. The influence of a teacher on the emotional well-being of students is paramount. Communicating in the medical profession is essential, and guiding students' emotions positively is vital for enhancing their motivation to learn. Positive emotions conveyed through facial expressions, body language, and tone of voice can steer the educational process toward constructive outcomes. It is well-known that a good doctor possesses the ability to make patients feel better simply through conversation. These exceptional doctors often possess or consciously develop emotional intelligence as a character trait. Educational efforts aimed at fostering and developing emotional intelligence in future specialists are therefore crucial. Thus, modern higher education teachers must comprehend and deeply grasp the concept of emotional intelligence, being prepared to engage with students on an emotional level. Conclusion. Societal awareness of the current state of scientific understanding regarding emotional intelligence can significantly impact various aspects of society, from individual collectives to interstate relations. Faculty across disciplines should acquire knowledge about emotional intelligence to effectively carry out their teaching responsibilities. Medical students should acquire knowledge, skills, and abilities related to emotional intelligence to fulfill their professional duties successfully in the future.

DOI 10.31718/2077-1096.24.1.204

УДК 378.147:61-057.874

Чорна І.О., Ярошенко Р.А., Зубаха А.Б., Шумейко І.А., Драбовський В.С.

АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ПРИ ДИСТАНЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИМ СТУДЕНТАМ-МЕДИКАМ

Полтавський державний медичний університет. м.Полтава

У світлі сучасних викликів та необхідності адаптації медичної освіти до дистанційного формату, особливо для іноземних студентів, є настійна потреба у розробці та впровадженні ефективних методів викладання. Ця стаття присвячена дослідженню та обговоренню сучасних підходів до дистанційного навчання медичної аудиторії, зокрема іноземних студентів. Мета даної статті полягає в аналізі та обговоренні останніх літературних джерел, в яких досліджуються актуальні методи викладання при дистанційному навчанні іноземним студентам медичних факультетів. Робота спрямована на визначення найбільш перспективних стратегій для забезпечення якісної медичної освіти через онлайн-платформи. Для проведення аналізу використовувалися наукові статті, педагогічні дослідження та власний досвід викладання медичних дисциплін загальної хірургії, сестринська практика з хірургії, догляд за хворими хірургічного профілю в онлайн-форматі. Важливо підкреслити, що успішність дистанційного навчання медикам визначається не лише використанням технологій, але й створенням інтерактивних медичних спільнот. Колективне вирішення клінічних завдань та обговорення кейсів сприяє формуванню професійної ідентичності. Аналіз показав, що використання інтерактивних віртуальних лекцій, онлайн-симуляційних практикумів та віртуальних клінічних випадків дозволяє студентам медичних факультетів отримувати практичні навички в реальному часі. На основі проведеного аналізу можна зробити висновки, що успішне дистанційне навчання медиків іноземного походження вимагає комплексного підходу. Інтерактивні методи, підтримка від викладачів та використання віртуальних інструментів сприяють не лише засвоєнню теоретичних знань, а й розвитку практичних навичок, необхідних для майбутніх медичних професіоналів. Адаптація до нових умов навчання відкриває нові можливості для формування глобальних медичних експертів. Згідно із здобутими даними, актуальні методи викладання при дистанційному навчанні іноземним студентам медичних спеціальностей включають інтерактивні віртуальні форми навчання, використання сучасних мультимедійних ресурсів, а також сприяння міжнародному обміну досвідом та знаннями. Висновки цієї роботи можуть бути використані для подальшого розвитку дистанційної медичної освіти, забезпечуючи високу якість підготовки фахівців у галузі медицини.

Ключові слова: дистанційне навчання, медична освіта, іноземні студенти, викладання методів.

Вступ

В останні роки дистанційне навчання стало невід'ємною частиною сучасної освіти, особливо для іноземних студентів, оскільки є вчасною реакцією на потреби суспільства, дозволяє миттєво вирішувати проблеми відстані, проживання здобувачів освіти, дає можливість вчитися, незважаючи на будь-які проблеми оточуючого середовища без відволікання від навчального процесу [1]. У світлі сучасних викликів, пов'язаних із глобальною пандемією, війною в Україні [2], та швидкими змінами у сфері освіти, питання ефек-

тивного дистанційного навчання для іноземних студентів медичних спеціальностей стає особливо актуальним. Забезпечення високого рівня підготовки цільової аудиторії вимагає вдосконалення методів викладання, адаптованих до онлайн-формату та особливостей медичної освіти. Завдяки технологічним досягненням та глобальному зв'язку, викладання іноземцям може бути як ефективним, так і захоплюючим, а дистанційне навчання є дієвим методом управлінської освіти [3], а також дозволяє підвищити успішність студентів [4].